

นิทานมุกตลก

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ย. 2552

นิทานตลก เป็นนิทานที่มีมุขตลก แบ่งได้เป็นสองประเภทคือ มุขตลกเจ้าปัญญา ความขบขันอยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้อของพฤติกรรม เช่นเรื่องเกี่ยวกับความฉลาด ความโง่เขลา การแกแ่ผิด การคุยโว หรือขบขันพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของคนพิการ เช่น นิทานเกี่ยวกับคนตาบอด หูหนวก ขาดใจ เขียงเมียง และมุขตลกหยาบโลน ความขบขันอยู่ที่เรื่องความผิดปกติทางเพศ ผิดประเวณี หรือการใช้ภาษาผิดสองแงสองงาม คำผวน แต่บางเรื่องใช้ศัพท์ ทางเพศตรง ๆ ซึ่งปกติไม่นำมาพูดในสังคมของคนที่ไม่สนิทสนมกัน มักพูดในวงสนทนาระหว่างกลุ่ม เช่น วงเหลา วงเพื่อนฝูง เป็นต้น

ตัวอย่างนิทานตลกล้อเลียนพระกับเณร

เรื่อง หลวงพ่อชู้ไก่โป้

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในหมู่บ้านมีวัดแห่งหนึ่งมีหลวงตากับเณรน้อย วันหนึ่ง หลวงตาได้รับนิมนต์จากชาวบ้าน ก่อนจะไปในหมู่บ้านได้กำชับเณรน้อยว่าอย่าให้ไก่ขึ้นมายังบนศาลา ให้ไล่ไก่ให้ดูอย่าหนีไปไหน เณรน้อยรับคำ สอนหลวงตาก็เข้าไปในหมู่บ้านตามที่รับนิมนต์ไว้ พอเสร็จกิจนิมนต์แล้วหลวงตาก็กลับวัด เห็นชู้ไก่โป้เต็มศาลา ก็เลยโมโห ให้เณรน้อย เรียกเณรน้อยมาทำโทษโดยการให้เลียกินชู้ไก่โป้ทุกกอง เณรน้อยนั้นที่แรกก็ทำท่าสะอิดสะเอียนเพื่อไม่ให้หลวงตาสงสัย เสร็จแล้วก็กมเลียชู้ไก่โป้กองแล้วกองเล่าจนเกือบหมดเหลือสองกองสุดท้าย หลวงตาสั่งเกตดูการเลียกินชู้ไก่โป้ของเณรน้อยคงอรอยแน่ ๆ ก็เลยสั่งให้หยุดกิน “หยุด ๆ ๆ ๆ มันเป็นจิ้งจิด หวานบ่ คือเป็นตาแซบแท้” เณรน้อยก็ว่าอรอยหวานหอมและบอกให้หลวงตาลู่อชิมดู หลวงตาจัดการทันที ร้องว่า “อ้อ / แซบอีหลี หวาน.....หอม.... นี่เณรน้อยมือหนาบตองไล่ไก่หนีเดอ

ไปโล่มันขึ้นมาชี้ไว้หลาย ๆ” หลวงตาสั่งเพราะไม่รู้ทัน เณรน้อย จริง ๆ

แล้วเณรน้อยเกี่ยวน้ำอ้อยให้เหนียวแล้วกวาดศาลาอย่างสะอาดและหยอดน้ำอ้อย
ที่เกี่ยวแล้วเป็นกอง ๆ ทั่วศาลามันจึงมีรสหวานหอมติดใจ

วันต่อมาหลวงตารับกิจนิมนต์อีก ไปฉันจังหันในหมู่บ้าน
รับนิมนต์ที่ไรไม่เคยให้ เณรน้อยไปด้วยสักที
เณรน้อยเลยแกล้งใส่ไก่ขึ้นบนศาลาไก่กลัวก็ชี้ศาลาไว้มากมาย
หลวงตาก็กลับจากในบานมาที่วัดเห็นชี้ไก่เต็มศาลาก็ดีใจ
ไม่พูดพร่ำทำเพลงขึ้นไปถึงก็กมเลียทันที

กองแรกเหม็นหนึ่งนาสะอิดสะเอียน ยังไม่เชื่อปากตัวเอง
กองที่สองกมลงเลียอีกก็เหม็นหนึ่งอีก หวานก็ไม่หวาน จึงเรียกเณรน้อยมาถาม
เณรน้อยจึงว่า “กะมือนี่มันเป็นชี้ไก่ไปแท้ ๆ บคือ มื่อวานนี้ มื่อวานนี้
ชะนอยเกี่ยวน้ำอ้อยอย่างดีมันกะแซบชั้นแล้ว ชะรับ”

ตัวอย่างนิทานตลกล้อเลียนเรื่องเพศ

เรื่อง พิมพดีด

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสามีภรรยาคนหนึ่ง

มีข้อดุดองใช้คำศัพท์เฉพาะคนรู้ใจสองต่อสองว่าหากสามีภรรยาจะมีอะไรก็กกก
ัน ให้ใช้คำว่า “พิมพดีด” แทนก็จะเป็นที่เข้าใจกัน สามีนั้น
ลาศึกษาต่อปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด นาน ๆ
จะกลับบ้านครั้งหนึ่ง เสาร์นี้ ก็เช่นเดียวกัน เป็นวันสิ้นเดือน
สามีก็กลับบ้านเช่นเคย มาถึงบ้านมองหาภรรยาไม่พบ จึงถามลูกว่า
“แม่ไปไหน” ลูกบอกว่า “แม่ไปตลาด” พ่อเลยบอกกับลูกว่า
“ไปตามแม่ให้พ่อนอย
ให้บอกกับแม่ว่าพ่อกลับมาถึงบ้านแล้วและพ่ออยากจะมีพดีด”
ลูกไม่รู้อะไรก็รีบวิ่งด้วยความ ดีใจที่พ่อกลับมา
พอลูกไปพบแม่ที่ตลาดก็บอกว่า “แม่ ๆ พอลกลับมาแล้ว พ่อบอกว่าให้แม่
กลับบ้านด่วน พ่อจะมีพดีด” สวมแม่เก็บเงินค่าแซร์ไม่ได้ก็เคืองใจ
ตอบลูกไปว่า “ไปบอก กับพ่อนะว่าเครื่องพดีดชำรุดแล้ว”
ลูกก็รีบวิ่งกลับมาบอกพ่อว่า “พ่อ ๆ แม่บอกว่าเครื่องพดีดชำรุดแล้ว”

พ่อก็ไม่ว่าอะไร
แต่พอตกตอนเย็นต่างคนต่างอาบน้ำอาบท่าเสร็จใจดีขึ้นบ้างแล้ว
พ่อเขานอนภรรยาจึงสะกิดสามีว่า “พ่อ ๑ บัพพิมพุดิดบุดู ขอยซอมแล้ว ๑ เตะ”
ด้วยความหงุดหงิดสามี ๑ เลยตอบภรรยาว่า “บัพพิมพบเพิ่มมันละ
ขอยไซมือเขียนเรียบรอยแล้ว”

ตัวอย่างนิทานตลกล้อเลียนคนพิการ

เรื่อง ขาดิดกับตาบอด

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเพื่อนสนิทอยู่คู่หนึ่ง คนหนึ่งตาบอด
อีกคนหนึ่งขาดิด ทั้งสองชอบไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ
โดยตาบอดจะให้ขาดิดชี้หลังดูทางตนเองเป็นขาพาเดินไปทุกที่
ที่ต้องการ วันหนึ่งเดินเที่ยวตามทุ่งไปพบต้นไม้ใหญ่ เห็นรังนกอยู่ยอดไม้
ขาดิดจึงให้ตาบอด เป็นคนปีนโดยตัวเองจะเป็นคนบอกทาง
ตาบอดปีนขึ้นไปบนต้นไม้ ขาดิดก็บอกทางให้จนถึงยอดไม้ที่มีรังนก
ตาบอดดูลงเขาไปในรังนกทำได้คองูเห่าดึงออกมานึกว่าเป็นคอนก
ขาดิดรองบอกวา “งู ๑ ๑” กว่าจะวางคองูได้งูเห่าก็เป่าตาเสียจนกลายเป็น ตาดิ
พอยืนงูเห่าลงมาข้างล่าง ขาดิดกลัวก็กระโดดจนขาฉีกออกจากกัน
ทั้งสองกลับกลายเป็นคนปกติ พวกเขาเดินกลับบ้านด้วยความสุขใจ

ตัวอย่างนิทานตลกล้อเลียนพ่อตากับลูกเขย

เรื่อง พ่อเฒ่ากับลูกเขย

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพ่อเฒ่ากับลูกเขยคู่หนึ่ง
ชอบทำอะไรที่ไม่ลงรอยกันเสมอ ๑
วันหนึ่ง ลูกเขยเดินแวะมาที่บ้านพ่อตาในตอนกลางคืน ร้องเรียกถามพ่อตาว่า
“พ่อเฒ่า ๑ นอนแล้วบอ” พ่อตาตอบทันทีว่า “นอนแล้ว”
ลูกเขยเลยพูดแหงนแรงว่า “นอนแล้ว ๑ หมาบอเวา”
พ่อตาโกรธมากจะแกะแค้นในคืนถัดไป วันต่อมา
พ่อตาก็เดินแวะไปทางบ้านลูกเขยในตอนกลางคืน ร้องถามลูกเขยว่า “ลูกเขย

ๆ นอนแล้วบ้อ” ลูกเขยก็ตอบมาว่า

“นอนแล้วแต่บ่ทันหลับ” พ่อตาได้แต่คราง “ฮิม ! ๓ ๓”

ตัวอย่างนิทานตลกล้อเลียนเซาหยังปัญญา

เรื่อง เชียงเมียงขี้ตัว

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเชียงเมียงเจ้าปัญญา เป็นขำรับใช้ราชาองค์หนึ่งด้วยความมีปัญญาแก้ปัญหาได้ฉับไว กิตติศัพท์เลื่องลือว่าเชียงเมียงเป็นคนขี้ตัว ทำให้คนหลงกลอยู่บ่อย ๆ พระราชาก็อยากลองดี จึงเรียกเชียงเมียงเข้าเฝ้า แล้วบอกว่า “กูได้ยินกิตติศัพท์ว่ามึงตัวเก่ง แม่นบอ คั้นมึงแน มึงตัวกูกระโดดลงในสระน้ำเป็ง” เชียงเมียงก็ทำหน้าละห้อย ทูลว่า “ขานอยตัวคุณลงน้ำบ่เป็นดอกชะรับ เคยตัวแต่เอาคนขึ้นจากสระน้ำท่อนั้น” พระราชาไม่รู้ทัน เชียงเมียง ก็กระโดดลงในสระน้ำทันที แล้วบอกเชียงเมียงว่า “เอา ! บาดนี้ มึงแนจริงตัวกูขึ้น จากสระน้ำเป็ง” เชียงเมียงจึงว่า “ขานอย ได้ตัวญาติานลงไปใต้น้ำได้แล้ว คั้นบ่ยูนหนาว กะอยู่ในสระน้ำนั้นโลด” พระราชาจึงถึงบางอ้อ “กูตกลอมนั้นจนได้เวย”

นิทานคติ เป็นนิทานที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่ศาสนา เป็นเครื่องมือถ่ายทอด

คำสอน เช่น การทำความดี กฎแห่งกรรม นิทานชาดก เป็นต้น

ตัวอย่างนิทานคติ

เรื่อง หาบไห

นานมาแล้วมีสามีภรรยาอยู่ 2 คู่ ซึ่งเป็นพี่กับน้องกัน และได้ไปใส่ไซที่ทุ่งนาซึ่งมีร่องน้ำเล็ก ๆ เซาวันหนึ่งผู้พี่ได้ไปใส่ไซและได้ปลามากมายนำมาขายได้เงินจำนวนมาก สวนผู้น้องเป็นคนโลภมากจึงไล่ผู้พี่ให้ไปใส่ไซที่นาคนอื่น

ตนเองไปใส่แทนที่พี่ชาย พอไปใส่ก็ได้แต่ปลาเล็กปลาน้อย ปลาหมัดปลาชิว
จึงทำลายร่องน้ำนั้นเสีย ทำให้ผีที่ร่องน้ำนั้นไม่พอใจ จึงบีบคอผู้นองตาย
ผู้นองตายเป็นผู้จึงหาบไผ่มาที่บ้าน
พอเมียเห็นเขาก็นึกดีใจนึกว่าเป็นไหเงินไหคำจึงรีบรับเอา
แต่พอเงยหน้ามองดูหน้าผัวอีกทีก็กลายเป็นผีก็ตกใจกลัวร้องลั่นและขาดใจตาย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า “โลภมากลาภหาย”